

PARAULA I VIDA

Obrim les portes de la misericòrdia

Avui a la nostra Diòcesi i arreu del món els catòlics obrim **una Porta de la Misericòrdia**, una porta que és el mateix Crist —*«Jo sóc la Porta»* deia ell mateix (*Jo 10,9*)—, ja que **iniciem l'Any sant de la Misericòrdia**, amb aquest ritu ben significatiu. Una porta a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, a Meritxell d'Andorra, a Núria, al Sant Crist de Balaguer i a la Basílica de la Mare de Déu de Valldeflors a Tremp. Portes que indiquen que el Cor de Déu està sempre obert per a acollir, consolar i guarir. Déu acull el nostre penediment i ens dóna la gràcia del perdó: *«Veniu a Mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, Jo us faré reposar»* (*Mt 11,28*) diu Jesús. Acostem-nos per Nadal al sagrament del perdó, amb tota confiança! És del Cor Sagrat de Jesús, traspasat a la Creu per amor, d'on brolla la misericòrdia, perquè tothom i en tots els temps, tinguem cabuda en el seu amor, sempre redemptor i renovador. «El nom de Déu és misericòrdia» i els qui l'acullen, els seus fills, viuran en la misericòrdia.

Estem preparant el Nadal d'aquest Any sant, deixant que Jesús neixi de

nou en el món i en els cors, aportant la seva Llum i la seva Pau. Obrim-li ja des d'ara la porta de les nostres vides, de les nostres famílies, i obrim-la al nostre pròxim, als més necessitats. «La porta —ha dit el Papa Francesc— s'obre amb freqüència per veure si hi ha algú fora esperant, i potser no té el coratge, potser ni tan sols la força per cridar. És la porta santa, però és la porta de la gran misericòrdia de Déu. Que també la porta del nostre cor s'obri per tal que tots rebem el perdó de Déu i també perdonem al nostre torn, acollint tots els qui truquen a la nostra porta». Nadal d'acollida, d'obertura, de renovació, de reconciliació i de pau.

A prop de les festes joioses del Nadal, acollir la misericòrdia del Pare del cel ens compromet a ser nosaltres mateixos misericordiosos i a fer realitat les exigències de la Paraula de Déu: *«Si algú que posseeix béns en aquest món veu el seu germà que passa necessitat i li tanca les entranyes, ¿com pot habitar en ell l'amor de Déu? No estimem amb frases i paraules sinó amb obres i de veritat»* (*1Jo 3, 17-18*). Les estadístiques de **Càritas** són clares. Durant l'any 2014 Càritas a tot Catalunya va atendre

571.211 persones, va desenvolupar 9 programes d'ajuda amb 1.488 llocs d'atenció a les persones amb necessitat, i es van poder invertir 40.845.242 d'euros. I tot això gràcies als 20.287 col·laboradors, socis i donants (particulars i empreses), amb un equip humà d'11.564 voluntaris i 449 treballadors contractats, que converteixen el compromís evangèlic de servir i estimar, en acció fraterna eficaç.

La pobresa, diu Càritas, a conseqüència de la crisi econòmica és més profunda i intensiva entre nosaltres. Per això hem de continuar reclamant que les Administracions públiques lluitin decididament contra les causes de la crisi, si convé amb algun «pacte social contra la pobresa» que les inclogui totes sense antagonismes i amb eficàcia. I nosaltres els cristians hi podem col·laborar. Per això us demano que siguem generosos en la compartició solidària durant aquestes festes, i també després, al llarg de tot l'any. Acomplim amb responsabilitat les obres de misericòrdia. Acostem-nos a Betlem per la Porta de la misericòrdia i de la caritat!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Obertura de l'Any de la Misericòrdia a Urgell

Aquest 3r diumenge d'Advent comença l'Any de la Misericòrdia a la Diòcesi d'Urgell després que el Sant Pare Francesc ho fes el passat dia 8 a Roma. A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell, l'acte d'obertura de l'Any Jubilar i de la porta de la misericòrdia ha estat presidit per l'Arquebisbe Joan-Enric. Els altres temples Jubilars de la Diòcesi són el Santuari Basílica de la M. D. de Meritxell (Principat d'Andorra); el Santuari Basílica de la M. D. de Núria (Querol); el Santuari Basílica de la M. D. de Valldeflors (Tremp) i el Santuari del Sant Crist de Balaguer. Els fidels podran guanyar la indulgència plenària, una vegada al dia, durant el Jubileu extraordinari de la Misericòrdia, aplicable també en sufragi dels fidels difunts, complint les condicions acostumades. Els ancians, els malalts i tots els qui, per causa greu, estiguin impedits també podran guanyar la indulgència plenària tot pregant i oferint els dolors i sofriments de la seva pròpia vida.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

S'acosta la seva manifestació

M'explicava una àvia que, l'any passat, va convidar un seu nét de tretze anys a acompanyar-la a una celebració de l'eucaristia que aplegava els membres d'un grup del qual forma part. Era al voltant de Santa Llúcia i la celebració va ser entorn de la preparació personal per celebrar la vinguda de Jesús.

El grup no era gaire nombrós —una vintena de persones— i la capella, petita i acollidora. La celebració estava ben preparada i va ser força participada en els cants, en les pregàries dels fidels i en l'acció de grà-

cies de després de la comunió. En un lloc visible, un senzill pessebre, de poques figures però suficients, recordava la proximitat i el sentit del Nadal. El noi, que no havia estat batejat ni havia rebut cap formació religiosa, seguia amb atenció els diversos moments. Estimava l'àvia amb certa veneració i per això havia acceptat la invitació. Quan després tornaven cap a casa, li comentà: «Aquesta missa amb el seu pessebre és el millor que mai he vist. Ara sé què vol dir el Nadal. Fins ara, quan arribava aquesta festa, només sentia parlar de regals, de menjar i... molta pu-

blicitat.» Quan arribà a casa, el noi explicà l'experiència als pares i els va demanar que li deixessin fer un pessebre com el dels amics de l'àvia, perquè ara ja sabia què volia dir Nadal. Els explicà el relat del naixement i la seva realitat actual. Els parlà de Jesús, de l'acolliment, de compartir, dels pobres i la justícia... «No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria [...] us ha nascut el Salvador, que és el Messies, el Senyor» (*Lc 2, 10*).

L'Esperit parla i mou els cors en els moments més inesperats. Ne-

cessita, però, mediacions. Persones que l'apropin als altres amb les seves paraules o amb els seus fets. També situacions que facilitin manifestar-se a aquells que s'obren a la seva irrupció en la vida, amb netedat de cor, amb bona voluntat, amb fam i desig de Déu. L'àvia va ser la persona; la trobada del grup entorn l'altar, la situació.

«L'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que jo us he dit, i us ho farà entendre» (*Jn 14,26*).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Abrir las puertas de la misericordia

Hoy en nuestra Diócesis y en todo el mundo los católicos abrimos una **Puerta de la Misericordia**, una puerta que es el mismo Cristo —«Yo soy la Puerta» decía Él mismo (Jn 10,9)—, ya que **iniciamos el Año santo de la Misericordia**, con este rito bien significativo. Una puerta en la Catedral de Santa María de La Seu de Urgell, en Meritxell de Andorra, en Nuria, en el Santo Cristo de Balaguer y en la Basílica de la Santa María de Valldeflors en Tremp. Puertas que indican que el Corazón de Dios está siempre abierto para acoger, consolar y curar. Dios acoge nuestro arrepentimiento y nos da la gracia del perdón: «Venid a Mí todos los que estáis cansados y agobiados, y Yo os aliviaré» (Mt 11,28), dice Jesús. ¡Acerquémonos por Navidad al sacramento del perdón, con toda confianza! Es del Corazón Sagrado de Jesús, traspasado en la Cruz por amor, de donde brota la misericordia, para que todos y en todo tiempo y lugar, tengamos cabida en su amor, siempre redentor y renovador. «El nombre de Dios es misericordia» y los que le acogen, sus hijos, vivirán en la misericordia.

Estamos preparando la Navidad de este Año santo, dejando que Jesús nazca de nuevo en el mundo y en los corazones, aportando su Luz y su Paz. Abrámosle ya desde ahora la puerta de nuestras vidas, de nuestras familias, y abrámosla a nuestro prójimo, a los más necesitados. «La puerta —ha dicho el Papa Francisco— la abrimos con frecuencia para ver si hay alguien fuera esperando, y tal vez no tiene el coraje, tal vez ni siquiera la fuerza para llamar. Es la puerta santa, pero es la puerta de la gran misericordia de Dios. Que también la puerta de nuestro corazón se abra para que todos recibamos el perdón de Dios y también perdonemos la puerta de nuestro corazón se abra para que todos recibamos el perdón de Dios y perdonemos a nuestra vez, acogiendo a todos a los que llaman a nuestra puerta». Navidad de acogida, de apertura, de renovación, de reconciliación y de paz.

Cerca de las fiestas gozosas de la Navidad, acoger la misericordia del Padre del cielo nos compromete a ser nosotros mismos misericordiosos y hacer realidad las exigencias de la Palabra de Dios: «Si uno tiene bienes del mundo, y, viendo a su hermano en necesidad, le cierra sus entrañas, ¿cómo va a estar en él el amor de Dios? No amemos de palabra y de boca, sino de verdad y con obras» (1Jn 3,17-18). Las estadísticas de **Cáritas** son claras. Durante el año 2014 Cáritas, en toda Cataluña, atendió 571.211 personas, desarrolló 9 programas de ayuda con 1.488 puntos de atención a personas con necesidad, y se pudieron invertir 40.845.242 de euros. Y todo ello gracias a los 20.287 colaboradores, socios y donantes (particulares y empresas), con un equipo humano de 11.564 voluntarios y 449 trabajadores contratados, que convierten el compromiso evangélico de servir y amar, en acción fraterna eficaz.

La pobreza, dice Cáritas, a consecuencia de la crisis económica es más profunda e intensiva entre nosotros. Por eso tenemos que seguir reclamando que las Administraciones públicas luchen decididamente contra las causas de la crisis, si conviene con algún «pacto social contra la pobreza» que las incluya a todas sin antagonismos y con eficacia. Y nosotros los cristianos podemos colaborar. Por eso os pido que seamos generosos en el compartir solidario durante estas fiestas, y también después, a lo largo de todo el año. Cumplamos con responsabilidad las obras de misericordia. ¡Acerquémonos a Belén por la Puerta de la misericordia y de la caridad!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Els músics van explicar el missatge evangèlic en el llenguatge dels joves

«Som un grup de cristians que fem música»

Miquel Lara és, amb la seva esposa Rosa Burguera, l'ànima del grup Sal150. Van fer saltar i ballar els assistents al festival i van engrescar l'ambient del dissabte després del concurs de joves valors. Un mirall i un esperó per a aquells que volen transmetre les seves conviccions a través de la música: «A mi em va arribar el missatge de Jesús de manera molt fàcil, senzilla, a través d'amics que ja el coneixien... i crec que els joves els cal això: escoltar els missatges de manera clara i senzilla, fàcil. Per això la nostra música vol explicar coses que els hi arribin en el seu llenguatge, donant el missatge d'esperança de Jesús». «En realitat som un grup de cristians que fem música...» (somriu).

Miquel Lara és, a més, treballador social. Des de fa nou anys, l'equip de Sal150 està treballant en l'actual format amb èxit. Sense defugir la gresca i el moviment, sempre però hi ha moments per a la reflexió i la pregària en directe, com la que va protagonitzar la Rosa a Canòlich: «Jo crec en Déu i per a mi Jesucrist porta un missatge real, em dóna confiança i sé que això m'ha ajudat i m'ajuda a

superar moments difícils... i crec que és important explicar-ho». Els companys de grup, amb molt bona relació entre ells, estan en el mateix vaixell i gaudeixen d'aquesta manera d'entendre la vida.

No molt lluny en els seus plantejaments queda el DJ Andy Hunter, que va fer la primera actuació nocturna i que va fer xalar el públic, ell considera que encara que no és un DJ de música cristiana, sí que la seva música està inspira-

da en la seva fe cristiana i utilitza els seus «sets» com adoració a Déu: «No es tracta d'expressar la meua fe només en diumenge, sinó durant tota la setmana».

Amb tot, la música electrònica, el gòspel i el rock són estils diferents... però els seus intèrprets tenen en comú el seu plantejament vital. Veure'ls junts i fer-la petar en un clima de complicitat va engrescar els organitzadors, que ja pensen en la següent edició de Canòlich Music.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Les tres paraules

La catequesi d'avui és com la porta d'entrada d'una sèrie de reflexions sobre la vida de la família. Damunt d'aquesta porta d'entrada hi ha escrites tres paraules: si us plau, gràcies, ho sento.

La primera paraula és *si us plau*. Quan ens preocupem de demanar educadament fins i tot allò que pensem que podem esperar, posem un veritable impediment a l'esperit de la convivència matrimonial i familiar. Entrar en la vida de l'altre, fins i tot quan forma part de la nostra vida, demana la delicadesa d'una actitud no inva-

siva, que renova la confiança i el respecte.

La segona paraula és *gràcies*. Algunes vegades penso que ens estem convertint en una societat de males maneres i de males paraules, com si això fos un senyal d'emancipació. L'amabilitat i la capacitat d'agrair s'interpreten com un signe de feblesa, a vegades susciten fins i tot desconfiança. Hem de ser intransigents en l'educació de l'agraïment, del reconeixement: la dignitat de la persona i la justícia social passen per aquí.

La tercera paraula és *ho sento*. Paraula difícil, sens dubte,

però tan necessària. No en va en la pregària ensenyada per Jesús, el Parnostre, trobem aquesta expressió: «Perdoneu les nostres culpes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors» (cf. Mt 6,12). Reconèixer haver faltat i desitjar tornar allò que s'ha pres —respecte, sinceritat, amor— ens fa dignes del perdó. Si no som capaços d'excusar-nos vol dir que encara no som capaços de perdonar. A la casa on no es demanen disculpes, comença a faltar-hi l'aire, les aigües s'hi estanquen.

(Dimecres, 13 de maig de 2015.)

Canòlich Music reuneix diferents generacions per gaudir de la música i l'espiritualitat

«Per fer arribar el missatge religiós als joves, cal innovar l'estil», diu Mn. Pepe Chisvert

La tercera edició del Festival Canòlich Music es va celebrar a Sant Julià de Lòria (Andorra) del 20 al 22 de novembre, amb un balanç positiu. L'Eucaristia va resistir els anuncis de l'intens fred i la previsió de nevades i va atreure fidels fins a omplir la carpa de la Plaça Germandat de Sant Julià de Lòria.

Fins a quatre generacions es van acabar juntant per viure una celebració molt participada pels joves, i que va tenir moments de gran intensitat, com la pregària dels joves francesos per la pau mundial després dels atemptats de París o l'encesa de candeles per tota la carpa, després que uns infants van llençar sal, en senyal de Jesucrist, dient: «Nosaltres volem ser sal de la terra i llum del món!»

El binomi música i missatge clar, fet en llenguatge del jovent, van ser la clau per provocar una resposta franca i oberta dels nois i noies de 3r i 4t d'ESO i preuniversitaris que van gau-

dir dels grups convidats, Sal150, Kairoi, l'Andy Hunter, Twocats pel Gospel i Teràpia de Shock. Els joves van venir de llocs tan diferents com Barcelona, Rubí, Puigcerdà, Tremp, Pàmies (Arièja), València, de molts indrets de la nostra diòcesi, i van ser acollits per un equip de voluntaris joves del Principat d'Andorra.

Els Delegats de Joventut i d'Ensenyament, Lluís Plana i Mn. Pepe Chisvert, van posar en relleu que per fer arribar el missatge religiós als joves cal innovar i adaptar l'estil i per part de l'equip organitzador de Canòlich Music van fer un balanç molt satisfactori, per la bona qualitat dels

grups participants i la gran acollida dels joves, i per la constància de presència des de la pregària matinal fins al concert de cloenda a la nit, en la que músics i assistents van tenir molts moments de complicitat i d'interacció. L'equip de voluntaris i el co-

mité organitzador van fer una tasca molt acurada. Mons. Vives es va fer present en l'acabament de l'Eucaristia i va encoratjar els joves a seguir amb disponibilitat la crida que Jesús els pugui fer i va impartir la benedicció apostòlica als presents.

Pregàries fora dels esquemes convencionals: en format electrònic, rock celta, amb espelmes o a crits, amb cartells i fotografies, amb música i

missatges de compromís visuals. Tot això i més per a més de 500 joves participants al festival, que es van juntar amb gent de la parròquia i d'al-

tres punts d'Andorra i de la comarca de l'Alt Urgell fins arribar a una participació a la missa de quasi 800 persones.

AGENDA

12 de desembre:

—Inici de l'Any Jubilar de la Misericòrdia a la diòcesi. Missa solemne al Santuari Basílica Ntra. Sra. de Meritxell, presidida per Mons. J.E. Vives.

13 de desembre:

—Inici de l'Any Jubilar de la Misericòrdia a la diòcesi. Missa Solemne a la Catedral de Santa Maria, presidida per Mons. J.E. Vives.

19 de desembre:

—Recés d'Advent per als laics d'Urgell. Sant Crist de Balaguer. Predica Mons. J.E. Vives.

21 de desembre:

—Recés d'Advent per a preveres i diaques. Sant Crist de Balaguer. Predica Mons. J.E. Vives.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.)

[Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21,23-27]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prevere a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dimecres [Is 45,6b-8.21b-25 / Sl 84 / Lc 7,18b-23]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev.

d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. x); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dijous [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Divendres [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del

part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dissabte [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, màrtir; sant Anastasi I, papa (399-401) i màrtir; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Mi 5,2-5a / Sl 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prevere i màrtir.

Diumenge III d'Advent

COMENTARI

Viviu sempre contents en el Senyor

Al llibre de Sof presenta la situació de Judà prèvia a la reforma de Josies. Jerusalem, sota els assiris, viu dominada per costums pagans: cal una profunda reforma religiosa, política i social. En aquest context rep un oracle de salvació: *No tinguis por, Sió. El Senyor, el teu Déu, el tens a dintre com a Salvador. Et renova el seu amor.*

Perquè l'amor salvador de Déu no és premi a la hipotètica bondat amorosa de l'home sinó que la precedeix prenent sempre la iniciativa.

Experimentant en pròpia carn aquesta veritat i començant avui a la nostra Església particular «l'Any de la Misericòrdia», som exhortats com els filipencs: *Germans, viviu sempre contents en el Senyor.* Pau, un empresonat a punt de ser jutjat, ens fa una repetida crida a l'alegria.

Amb quin motiu? *El Senyor és a prop.*

Participem a l'Eucaristia, sagrament d'amor i suprema connexió amb Crist! Vivim també l'alegria, primera manifestació de l'amor que és «el fruit» de l'Esperit (Ga 5,22)? És veritat viva que *la joia de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús?* (EG, 1).

«No us inquieteu per res» no és indiferència pels problemes socials ni impertorbabilitat estoica sinó serenitat fidel enmig de la prova.

Cal que tothom us conegui com a gent de bon tracte i a cada ocasió acudiu a la pregària.

D'entre els diversos tipus de pregària hem de privilegiar l'oració que duu al compromís: *Així, doncs, què hem de fer?* Així hem de cloure la pregària individual i comunitària en començar avui «l'Any de la Misericòrdia».

Llavors serem en condicions d'acollir Aquell que ens vol *batejar amb Esperit Sant i amb foc.*

Tenint en compte que *ja té la pala a les mans per ventar la era: el blat l'entrarà al graner i la palla la cremarà en un foc que no s'apaga.*

▶ Lectura de la profecia de Sofonies (So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre tu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

▶ Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. *Aclama'l ple de goig perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels.» R.

Canteu al Senyor, que ha fet coses glorioses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu, que sobrepasa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?». Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres». Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?». Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert». Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?». Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.»

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga». Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

▶ Lectura de la profecia de Sofonías (Sof 3,14-18a)

Regocijate, hija de Sión, grita de júbilo, Israel; alégrate de todo corazón, Jerusalén. El Señor ha cancelado tu condena, ha expulsado a tus enemigos. El Señor será el rey de Israel, en medio de ti, y ya no temerás.

Aquel día dirán de Jerusalén: «No temas, Sión, no desfallezcan tus manos. El Señor, tu Dios, en medio de ti, es un guerrero que salva. Él se goza y se complace en ti, te ama y se alegra con júbilo como en día de fiesta.»

▶ Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. *Gritad jubilosos: Qué grande es en medio de ti el santo de Israel.*

El Señor es mi Dios y salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación. R.

Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. / Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso. R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión: / «Qué grande es en medio de ti / el Santo de Israel.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fil 4,4-7)

Hermanos: Estad siempre alegres en el Señor; os repito, estad siempre alegres. Que vuestra mesura la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y súplica con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que sobrepasa todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según San Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo la gente preguntaba a Juan: «¿Entonces qué hacemos?». Él contestó: «El que tenga dos túnicas, que se las reparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo.»

Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «¿Maestro, qué hacemos nosotros?». Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido.» Unos militares le preguntaron: «¿Qué hacemos nosotros?». Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie, sino contentaos con la paga.»

El pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dejó a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene uno que puede más que yo, y no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con el Espíritu Santo y fuego; tiene en la mano el bieldo para aventar su parva y reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga.»

Añadiendo otras muchas cosas, exhortaba al pueblo y le anunciaba el Evangelio.